

Toelichting Nr. 1 - nadere informatie over het verbod om de nemer van een SH te hinderen

Volgens § 3.9c van de spelregels is het al jaren verboden om de nemer van een SH te hinderen.

Per 1 juli 2015 is aan dit verbod een norm – de armlengte - toegevoegd op grond waarvan het gemakkelijker meetbaar is wanneer er wordt gehinderd en dus het verbod wordt overtreden..

Indien na het fluitsignaal voor het nemen van de SH de tegenstander van de nemer binnen armlengte vóór de nemer van de SH staat is hij in overtreding. Het maakt niet uit of hij wel (actief hinderen) of geen (passief hinderen) armen of het lichaam beweegt; zodra hij binnen armlengte staat is het een overtreding. Het gaat hierbij om de armlengte van de speler die hindert.

Wordt de overtreding gemaakt door een aanvaller, dan wordt deze bestraft met een SH voor de verdedigende ploeg. Maar opgelet: is het de verdediger die de overtreding maakt, dan is het geen SH, maar een VW voor de aanvallende ploeg.

Voor alle duidelijkheid: het gaat om de hinderende speler, die vóór de nemer van de SH staat. Dat staat in de toelichting op § 3.9c. Een speler, die achter de nemer van de SH staat, mag wél binnen armlengte staan. Zodra echter de SH-nemer zich omdraait is de tegenstander dan wel weer binnen de armlengte-afstand en is er dus alsnog sprake van een overtreding. De kernregel blijft dus: 'niet hinderen bij de SH'.

Toelichting Nr. 2 - gevolg van een zware overtreding door een verdediger

Uitgangspunt is dat een zware overtreding altijd een VW tot gevolg heeft; de tekst van § 3.10a is duidelijk: “een vrije worp wordt toegekend”, een verplichting dus.

Natuurlijk is er § 2.3b van de spelregels: de voordeelregel. Maar dan moet er echt sprake van voordeel zijn en dat is zelden het geval. Bij een zware overtreding kan alleen de voordeelregel worden toegepast als het fluiten voor een VW een nadeliger situatie voor de aanvaller oplevert. De inschatting daarvan is nogal afhankelijk van het niveau van de betrokken spelers. Daarnaast streeft de arbiter natuurlijk ook naar duidelijkheid en gelijkmatigheid in zijn beslissingen. Er moet dus een heel goede reden zijn om de voordeelregel toch toe te passen. De conclusie is dan ook dat na elke zware overtreding, die reglementair als sanctie een VW kent, ook bijna altijd een VW moet volgen.

Overigens heeft het toekennen van een VW nog twee voordelen: er kan preventie van uit gaan en de scheidsrechter kan gaan ‘tellen’ voor het toekennen van een SW wegens herhaalde overtreding of een formele waarschuwing geven.

Toelichting Nr. 3 - verplaatsen voet bij het nemen van een SH, VW of SW; mag dat?

Natuurlijk mag dat, het geldt voor zowel de SH, de VW als de SW. In § 3.10c (VW) en 3.11c (SW) staat dat de nemer met één voet direct achter het strafworp punt moet staan en met de andere voet in het gebied achter de denkbeeldige lijn....enz. Er is niet bepaald welke voet dat moet zijn. Evenmin is bepaald dat het verboden is na het fluitsignaal van voet te wisselen. Het is dus niet expliciet verboden.

Wel zijn er nog de volgende kanttekeningen:

1. bij het nemen van een VW mag de verdediging inlopen zodra de nemer een duidelijk zichtbare beweging met de bal, een arm of een been maakt. Als de scheidsrechter dus heeft gefloten voor het nemen van de VW, dan mag een verdediger dus inlopen als de nemer van voet wisselt.
2. bij het nemen van een SH mag ook van voet worden gewisseld; de plaats voor het nemen van de SH is uiteraard een andere dan de plaats voor het nemen van een VW of de SW en voor het nemen van een SH gelden andere criteria.

Toelichting Nr. 4 - Herhaalde overtreding van een verdediger

Volgens § 3.11a, sub B kan de scheidsrechter een SW toekennen bij herhaaldelijk tegen een aanvaller gepleegde overtredingen. Let op: criterium is niet dat het om dezelfde of min of meer vergelijkbare overtreding gaat; de overtredingen behoeven niet dezelfde te zijn; het moet uiteraard wél om dezelfde verdediger gaan. Je kunt dus een SW 'wegens herhaalde overtreding' toekennen als een verdediger eerst vasthoudt en de volgende keer een tegenstander de bal uit de handen slaat.

De spelregels maken daarbij geen onderscheid tussen lichte en zware overtredingen. Het is dus mogelijk een SW ook toe te kennen nadat bij herhaling een lichte overtreding is gemaakt.

Voorbeelden:

- 1 bij herhaling de bal gevallen bemachtigen, § 3.6c;
- 2 bij herhaling ophouden van het spel, § 3.6g;
- 3 bij herhaling alleen spelen, § 3.6e.

Een combinatie van verschillende lichte overtredingen kan, gelet op het bovenstaande, dus ook tot een SW leiden. Maar ook bij herhaalde lichte overtredingen geldt als voorwaarde dat de scheidsrechter constateert dat door de overtreding de aanvaller wordt belemmerd scoringskansen te verwerven.

Als een SW is toegekend wegens "herhaalde overtreding" en een verdediger maakt weer een overtreding, dan is het weer een SW. Opnieuw gaan tellen is dus niet aan de orde.

Toelichting Nr. 5 - Scheidsrechtersgebaren

Volgens § 2.3c van de spelregels gebruikt scheidsrechter de officiële scheidsrechtersgebaren om zijn beslissingen te verduidelijken. Die gebaren staan vermeld in de bijlage van het spelregelboekje.

Nadat de scheidsrechter heeft gefloten voor een overtreding:

- 1) geeft hij eerst aan of hij een SH of een VW toekent (en bij een SH: aan welke ploeg); hij gebruikt daarbij het desbetreffende gebaar;
- 2) vervolgens geeft hij met een gebaar aan welke spelregel is overtreden.
- 3) Indien noodzakelijk geeft hij aan wie de overtreding heeft gemaakt.

Regelmatig zien wij, dat deze gebaren te weinig worden gebruikt. Zowel voor de spelers, de beide 'banken' als de toeschouwers is het van belang dat de gebaren op de juiste wijze worden gebruikt.

Toelichting Nr. 6 – ‘Partij’ of ‘Vang’ roepen door een aanvaller

Korfballers hebben een ongeschreven regel: als een verdediger ‘partij’ of ‘vang’ roept weten de overige spelers dat de verdediging de bal heeft; een signaal om de bal naar de aanval te spelen.

Soms roept een aanvaller dat woord en ook dan zullen de verdedigers hun taak opgeven en komen aanvallers vrij te staan. Dat kan leiden tot een doelpunt. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn.

Het is echter geen overtreding. In § 3.6 staat een dergelijke overtreding niet vermeld. Wat moet de scheidsrechter doen als hij iets dergelijks constateert? Net als bij ‘onbillijke bevoordeling’ fluiten, de aanvaller waarschuwen dat niet meer te doen (zo nodig, bij herhaling: geel), en het spel hervatten met de situatie, zoals die ten tijde van het fluiten bestond. Heeft de aanvaller op het moment van fluiten de bal, dan mag die aanvaller de bal dus in het spel brengen als de arbiter weer fluit om te hervatten.

Toelichting Nr. 7 - Gevolgen bij het wisselen van de aanvoerder

De aanvoerder in functie is gedurende de gehele wedstrijd; hij kan deze taak overdragen aan een andere speler als hij niet meer aan het spel deelneemt.

Als dit laatste gebeurt is er dus een nieuwe aanvoerder. De regels inzake de aanvoerder zijn dan dus ook op hem van toepassing: hij blijft aanvoerder tot het moment dat hij niet meer aan het spel deelneemt. Is dit laatste het geval dan kan hij in wedstrijden waar teruggewisseld mag worden de oorspronkelijk aanvoerder aanwijzen als de nieuwe aanvoerder. Het is dus niet zo dat de oorspronkelijke aanvoerder het aanvoederschap kan opeisen als hij weer aan het spel gaat deelnemen.

Opgelet, zie punt 1 van het Spelregelbulletin 2016: in de top van het gemengde korfbal blijft de aanvoerder om pragmatische redenen in functie.

Toelichting Nr. 8 - Afrastering bij veldwedstrijden

Volgens § 1.1b dient om het gehele speelveld een obstakelvrije ruimte van – bij voorkeur – 2 m maar ten minste 1 m aanwezig te zijn. Dit heet het ‘aangrenzend gebied’. Het bestuursbesluit “Afrastering” (nr. 4.1.) zegt in artikel 2 dat de afrastering op ten minste 2 m van de zij- en achterlijnen rondom het gehele speelveld worden aangebracht. Onderbreking van de afrastering – ook voor het plaatsen van banken – is formeel niet toegestaan.

De verplichting tot het aanbrengen van een afrastering geldt voor veldwedstrijden, die worden gespeeld in: Ereklasse; Hoofdklasse; Overgangsklasse; 1^e en 2^e klasse; reserve Ereklasse, reserve Hoofdklasse, reserve Overgangsklasse, reserve 1^e klasse; Hoofdklasse A-jeugd (alle gemengd) en: Topklasse dames.

Toelichting Nr. 9 - Coaches op de bank

De spelregel en het "Bestuursbesluit banken, coach en vervangende spelers" zijn duidelijk: een coach hoort op de bank en nergens anders; hij mag alleen voor een korte tijd de bank verlaten voor:

1. het geven van aanwijzingen aan zijn spelers; dit mag hij doen op een andere plaats aan de zijlijn waar de banken staan; het geven van aanwijzingen mag niet storend zijn voor anderen. Dit laatste geldt overigens ook bij het geven van aanwijzingen vanaf de bank
2. het aanvragen en gebruik maken van een time-out
3. het aanbrengen van een noodzakelijke wijziging in zijn ploeg
4. het meedelen aan de scheidsrechter en de andere coach welke aanvaller als niet-schietende speler wordt beschouwd bij een '4 tegen 3'-situatie.

De ervaring leert, dat met deze regels door scheidsrechters heel soepel wordt omgegaan. Dat is in strijd met de regels en onjuist: a. het is nu eenmaal zo bepaald en b. tolerantie kan verderop in de wedstrijd leiden tot onomkeerbare en vervelende (wangedrag)situaties.